

PAPA FRANJO

Podjele među kršćanima su sablazan

Papina kateheza na općoj audijenciji
u srijedu 22. siječnja 2014.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Prošle subote je započela Molitvena osmina za jedinstvo kršćana, koja će završiti iduće subote, na blagdan Obraćanja svetog Pavla apostola. U toj vrlo dragocjenoj duhovnoj inicijativi kršćanske zajednice sudjeluju više od stotinu godina. Riječ je o vremenu posvećenom molitvi za jedinstvo svih kršćana, prema Kristovoj želji "da svi budu jedno" (Iv 17, 21). Svake godine jedna od ekumenskih skupina neke svjetske religije, pod vodstvom Ekumenskog vijeća Crkava i Papinskog vijeća za promicanje jedinstva kršćana, predlaže temu i priprema materijale za Molitvenu osminu. Ove godine su te materijale priredile Crkve i crkvene zajednice iz Kanade, a referiraju se na pitanje koje je Sveti Pavao uputio korintskim kršćanima: "Zar je Krist razdijeljen?" (1 Kor 1, 13).

Sigurno da Krist nije bio razdijeljen. Međutim, moramo iskreno i sa žalošću priznati da u našim kršćanskim zajednicama i dalje postoje podjele koje su sablazan. Podjele među nama kršćanima su sablazan. Nema druge riječi, već sablazan. "Mislim to što svaki od vas", pisao je Apostol, "govori: 'Ja sam Pavlov', 'A ja Apolonov', 'A ja Kefin', 'A ja Kristov'" (1, 12). Ni za one koji su ispovijedali Krista kao svoga vođu Pavao ne nalazi riječi hvale, jer su koristili Kristovo ime zato da se odijele od drugih unutar kršćanske zajednice. Ali Kristovo ime stvara zajedništvo i jedinstvo, a ne podjelu! On je došao zato da stvori zajedništvo među nama, a ne podjelu. Krštenje i križ su glavni elementi

kršćanskog učeništva koji su nam zajednički. Podjele naprotiv slabe vjerodostojnost i djelotvornost našeg evangelizacijskog djelovanja i prijete da oduzmu križu njegovu moć (usp. 1, 17).

Pavao kori Korinćane zbog njihovih razmirica, ali također zahvaljuje Gospodinu "zbog milosti Božje koja vam je dana u Kristu Isusu: u njemu se obogatiste u svemu - u svakoj riječi i svakom spoznanju" (1, 4-5). Te Pavlove riječi nisu puka formalnost, već znak da on vidi prije svega – i tome se iskreno raduje – darove koje Bog daje zajednici. Taj Apostolov stav je poticaj za nas i za svaku kršćansku zajednicu da prepoznamo s radošću Božje darove prisutne u drugim zajednicama. Usprkos bolnim podjelama, koje i dalje postoje, prihvaćamo Pavlove riječi kao poziv da se iskreno radujemo milostima koje je Bog dao drugim kršćanima. Imamo isto krštenje, istog Duha Svetoga koji nam je dao milost: prepoznamo to i radujemo se tome.

Lijepo je prepoznati milost kojom nas Bog blagoslivlja i, još više, otkriti u drugim kršćanima nešto što trebamo, nešto što ćemo moći primiti kao dar od naše braće i sestara. Skupina iz Kanade koja je priredila materijale za ovu Molitvenu osminu nije pozvala zajednice da misle na ono što bi mogle dati kršćanima koji su oko njih, već ih je potaknula da se susreću kako bi shvatile što mogu jedne od drugih primiti. To traži nešto više. Traži mnogo molitve, traži poniznost, traži razmišljanje i stalno obraćenje. Nastavimo

tim putem, moleći za jedinstvo kršćanâ, da nestane te
sablazni i da je više ne bude među nama.